

Βλάσης το όνομά μου. Του Αγίου Βλασίου η εορτή μου άγνωστος Άγιος στους περισσότερους από σας... Και τη γιορτή μου μόνο η μάνα μου τη θυμότανε. Γεννήθηκα αλλού, εργάστηκα αλλού και ζω πια αλλού. «Ρέμπελος μια ζωή». Έτσι με έλεγε από παιδί ο πατέρας μου. Πέρασα πολλά χρόνια της ζωής μου προσπαθώντας να αποδείξω σε έναν αυταρχικό πατέρα, με στρατιωτικές αρχές, ότι δεν ήμουν χαραμοφάης και ανεπρόκοπος.

Εκείνος έφερνε τη δουλειά στο σπίτι και η ζωή μας με τη μάνα μου ήταν ένα συνεχές «εντέλεσθαι». «*Αμαλία, η τσάκισις της στολής να είναι τελεία!*», «*Βλάση, εγερτήριοι εις τις 6:25 δια τον εκκλησιασμό μας!*», «*Γενική κατάκλισις στις 21:00 !*». Να όμως που γύρισε ο τροχός και, όταν ο Θεός, που καμώνονταν πως τον αγαπούσε, τον πήρε, όλα άλλαξαν. Κάπως έτσι τελείωσε και το τρίπτυχο «ΠΑΤΡΙΣ - ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» στην οικογένεια Παπαδοπούλου. Ηούχασε η Αμαλίτσα, τον ξεφορτώθηκα και 'γω.

Για ένα πράγμα μόνο του είμαι ευγνώμων. Με πίεσε να σπουδάσω. Και μπορεί βέβαια να μην ανακατεύτηκα με την τάξη, ανακατεύτηκα όμως με τον Νόμο. Τελείωσα τη Νομική Αθηνών με «Άριστα». Και για λίγο εργάστηκα ως δικηγόρος σε Δημαρχείο στην Κρήτη. Μετά την κατοχή, επέστρεψα στην Αθήνα και ξεκίνησα να υπερασπίζομαι τους πιο γνωστούς «νονούς» της νύχτας και άλλους διαβόητους κακοποιούς της εποχής, που είχαν τις τσέπες τους γεμάτες. Έτσι σιγά-σιγά απέκτησα και εγώ καλά φράγκα. Καλά. Και ένα μεγάλο μέρος τους το «επένδυσα» στις δουλειές των πελατών μου. Τα πρωινά μπαινόβγαινα στις δικαστικές αίθουσες και τα βράδια στην Τρούμπα.

Μπορώ να σας απαριθμήσω μερικές από τις επενδύσεις μου... Πολλές και κερδοφόρες. Λέσχες, στοιχηματισμοί, ξεκαθαρίσματα, συμβόλαια, νυχτερινά κέντρα. Ειδικά νυχτερινά κέντρα. Έχω ταλέντο να ανοίγω μαγαζιά περιωπής! Καμάρι μου «ο Νταλκάς»! Μπορώ να υπερηφανεύομαι, ότι είναι ένα από τα μεγαλύτερα νυχτερινά κέντρα της Αθήνας... Από τη σάλα του έχει παρελάσει όλο το τζετ σετ της εποχής και όλες οι καλλικέλαδες φίρμες του λαϊκού πενταγράμμου... Όλοι οι άνθρωποι του «Νταλκά» είναι της απολύτου εμπιστοσύνης μου... Όλοι πίνουν νερό στο όνομά μου!

Όλα μου τα χρόνια στο μυαλό μου κυριαρχούσε η νύχτα εκείνη, που έμαθα ένα σπουδαίο μυστικό... Ήρθε η ώρα να ανακαλύψω τη χρυσή κρύπτη...